

«Τώρα αναπαύεται στο χώμα του χωριού του...»

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

[Photo89](#) Image not found or type unknown

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Πατρών κ. Χρυσοστόμου

Άφιερωμένο στον ήρωα της Κύπρου Ήλία Σπηλιωτόπουλο και σε όλους τους ήρωες και μάρτυρες της Κυπριακής τραγωδίας του 1974, με την ευκαιρία της συμπληρώσεως σαράντα δύο ετών από την άνανδρη εισβολή του Άττίλα στην Κύπρο (20 Ιουλίου 1974).

Πέρασαν από τότε σαράντα δύο (42) χρόνια. Δέν ήταν νεκρός, ήταν ήρωας. Οι ήρωες δέν πεθαίνουν ποτέ. Ήταν παιδί, νέος και υπηρετούσε την πατρίδα. Θά άπελύετο σε λίγο καιρό, για νά γυρίση στο χωριό του και νά συνεχίση τον τίμιο αγώνα, μαζί με την άπλη αλλά τόσο ωραία οικογένειά του. Όμως τό χρέος τό ιερό, τον έφερε στην Κύπρο. Έπεσε στο πραξικόπημα έναντιον του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου στις 15 Ιουλίου 1974.

Άκολούθησε ή εισβολή του Άττίλα στις 20 Ιουλίου 1974 και τά ζοφερά έπακόλουθα σημάδεψαν όχι μόνο τους Έλληνες, αλλά και όλον τον κόσμο. Σημάδεψαν καρδιές που πόνεσαν για παλληκάρια, για γνήσιους Έλληνες στρατιώτες, που έπεσαν στο πεδίο της τιμής και της δόξης προασπιζόμενοι τά ιερά και τά όσια της φυλής και του Γένους μας.

Τά ιερά κόκκαλά τους έσπάρησαν ως βοτάνη άγία στά μαρτυρικά της Μεγαλονήσου χώματα, ώστε πάνω τους νά άνθίσουν φυτά και δένδρα μυροβόλα, που τό μοσχοβόλημά τους θά διατηρηται στους αιώνες.

Και δέν είναι μόνο οί γνωστοί, οί όποιοι έπεσαν στο πεδίο της μάχης, αλλά και οί άγνούμενοι που έχουν τον δικό τους ξεχωριστό, βαθύ πόνο.

Άλγος μέγα στην καρδιά της Κύπρου και της Ελλάδος. Πληγές άνίατες στο στήθος της «πολιτισμένης» ανθρωπότητας.

Ό Ήλιος Σπηλιωτόπουλος προσφέρθηκε για την πατρίδα. «Τύχη άγαθη», ως θά έλεγε κάποιος κατά την άπόδοση άριστείων τιμής.

Γεννήθηκε στο Άγρίδι Άρκαδίας τό 1953. Ό Ιούλιος 1974 τον βρήκε στην Κύπρο,

όπου έπεσε ήρωικά μαχόμενος.

Σαράντα δύο (42) χρόνια μετά, λίγο πριν από την έορτή του, μέ τιμές ήρωος επέστρεψαν τά όστά του, στά εύλογημένα Άρκαδικά χώματα στό χωριό του, στό Άγρίδι Γορτυνίας.

Σαράντα δύο (42) χρόνια τόν περίμενε ή μάνα του. Μαζί της τ' άλλα της παιδιά και τά έγγόνια της, αλλά και πλήθος λαοῦ πολύ μέ έπικεφαλής τόν Μητροπολίτη τής περιοχής Σεβασμιώτατο Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Ίερεμία και τούς Άρχοντες τής περιοχής. Άντεξε αυτή ή μάνα, για νά ζήση αυτήν την ήμέρα και νά πη μέ πόνο αλλά και μέ καύχηση και δίκαιη περηφάνεια για τόν γυιό της: «Τώρα αναπαύεται στό χῶμα τοῦ χωριοῦ μας...».

Μεγάλωσαν τά ανήψια του, πού πήραν τό όνομά του και την λεβεντιά του. (Συγκλόνησε μέ τά λόγια πού ειπτε στην κηδεία ό ανηψιός του Ήλίας, εκ μέρους και τῶν εξαδέλφων του και όλης τής οικογενείας) Όμως πήραν και την βαριά κληρονομιά ενός ήρωα, πού δέν είναι υλική αλλά πνευματική, ζωγραφισμένη και τυλιγμένη στην Έλληνική Σημαία, την όποία θά κρατούν ως ιερά παρακαταθήκη στην καρδιά και στό σπίτι τους, άφοῦ οι λωρίδες της ύπαγορεύουν τό αιώνιο για τούς Έλληνες σύνθημα «Έλευθερία ή Θάνατος».

Σήμερα ήμέρα τοῦ Προφήτου Ήλία, κατά την όποία έγινε ή εισβολή τῶν Τούρκων στην Έλληνική μας Κύπρο πριν σαράντα δύο χρόνια, γονατίζομε μπροστά στους τάφους τῶν ήρώων και μαρτύρων τής Κύπρου, Κυπρίων και Έλλαδιτῶν και μνημονεύομε τῶν άγώνων και τῶν θυσιῶν τους, άσπαζόμενοι τή γη πού κρατάει στά σπλάχνα της, τά κόκκαλά τους.

Κύπρος: Πόνος και καημός μέγάλος! Δόξα και δάκρυ! Φυλακισμένα μνήματα και έλεύθερες ψυχές!

Κύπρος: Τύμβος τής Μακεδονίτισσας, Στρατόπεδο τής ΕΛΔΥΚ και τόσα άλλα μαρτυρικά και αίματοποτισμένα τοπωνύμια!

Κύπρος: Μονή τοῦ Κύκκου και τοῦ Μαχαιρά!

Κύπρος: Άρχιεπίσκοπος Κυπριανός, Γρηγόρης Αύξεντίου, Εύαγόρας Παλληκαρίδης και τόσοι άλλοι σταυραετοί τής λευτεριάς!

Θυμάμαι μέ συγκίνηση βαθιά, όταν μεταφέραμε στην Κύπρο τό 2013 την Κάρα τοῦ Άγίου Άποστόλου Άνδρέου προς εύλογία και άγιασμό τοῦ μαρτυρικοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Ζωντάνεψαν μνήμες και θύμησες, άγῶνες και θυσίες. Περάσαμε, μέ πόνο ψυχής άβάσταχτο, στά κατεχόμενα και φτάσαμε στό φυλακισμένο μοναστήρι τοῦ Άποστόλου Άνδρέα στην Καρπασία.

Κλαύσαμε και προσευχηθήκαμε μέ δέος και ρίγος ψυχής. Παρακαλέσαμε να δώση ό Θεός λύση στό θέμα τής Κύπρου, άφοῦ οι ισχυροί τής γης, τόσες άδικίες διέπραξαν και διαπράττουν εις βάρος τοῦ Κυπριακοῦ Έλληνισμοῦ.

Σαράντα δύο (42) χρόνια μετά, ό Ήλίας πού γύρισε για να αναπαυθῆ στα άγιασμένα χώματα τοῦ χωριοῦ του, ό κάθε Ήλίας, ό κάθε Στρατιώτης πού

θυσιάστηκε στήν Κύπρο, γιά τήν δόξα τῆς Ἑλλάδος καί τήν Ἐλευθερία, γιά τήν τιμή καί τήν πατρώα ἀγιασμένη παράδοση, μάς καλοῦν σέ πνευματική ἀφύπνιση καί συνεχῆ διαμαρτυρία γιά τήν ἀδικία καί τό ψεῦδος, γιά τήν καταπάτηση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί ζητοῦν δικαίωση τῶν ἀγώνων τους μέσα ἀπό τούς δικούς μας ἀγῶνες γιά τήν πατρίδα μας καί μέσα ἀπό τήν δική μας στάση γιά τήν προάσπιση τῶν ἀδιαμφισβήτητων ἔθνικῶν μας δικαιωμάτων.

Πρίν λίγα χρόνια στήν Πάτρα πραγματοποιήσαμε σέ συνεργασία μέ τούς Κυπριακούς Συλλόγους τῆς Ἀχαΐας, μεγάλη ἐκδήλωση, πρὸς τιμὴν τῶν ἡρώων τῆς Κύπρου. Σήμερα, ἑορτὴ τοῦ Προφήτου Ἡλίου, τελέσαμε μνημόσυνο, στό Μοναστήρι του πού γιόρταζε στήν Πάτρα, προσευχηθήκαμε μέ δάκρυα στά μάτια, γιά τήν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τῶν ἡρώων τῆς Κυπριακῆς τραγωδίας.

Κλείνοντας τήν ἀναφορά μας αὐτή γιά τήν ὑπόθεση τῆς Κύπρου, μακαρίζομε τήν ἡρώίδα μάνα τοῦ Ἡλίου, πού περίμενε 42 χρόνια στό Ἀγρίδι τῆς Γορτυνίας, τά λείψανα τοῦ ἥρωα γιοῦ της. Μακαρίζομε τά ἀδέλφια του καί τά ἀνήψια του, γιατί μποροῦν νά καυχῶνται γιά τόν ἰδικό τους ἥρωα, γιά τόν Ἕλληνα Στρατιώτη πού σκοτώθηκε στήν Κύπρο μας.

Στόν ἥρωα Ἡλία Σπηλιωτόπουλο καί σέ ὅλους ὅσοι ἔπεσαν στήν Κύπρο, γιά τήν λευτεριά καί τήν τιμὴ τῆς πατρίδος, ταιριάζουν τοῦ λεοντόψυχου Εὐαγόρα Παλληκαρίδη τά λόγια:

Θά πάρω μίαν ἀνηφοριά,
θά πάρω μονοπάτια
νά βρῶ τά σκαλοπάτια
ποῦ πᾶν στή Λευτεριά.

Θ' ἀφήσω ἀδέρφια, συγγενεῖς
τή μάνα τόν πατέρα
μές στά λαγκάδια πέρα
καί τίς βουνοπλαγιές.

Κι ὅποιος θελήσει γιά νά βρεῖ ἕνα «χαμένο ἀδερφό», ἕναν παλιό του φίλο,

Ἄς πάρει μίαν ἀνηφοριά,
ἄς πάρει μονοπάτια
νά βρεῖ τά σκαλοπάτια
ποῦ πᾶν στή Λευτεριά.

Μέ τήν Ἐλευθεριά μαζί
μπορεῖ νά βρεῖ καί μένα.
Ἄν ζῶ θά μ' εὔρη ἐκεῖ.

πηγή: romfea.gr